

στ. 1—2 *Ἡ γῆ αὕτη (γαῖα) τὸ πρὶν κατὰ διωρεάν τοῦ Διονύσου εἰς τὴν σταφυλὴν ἦν οὗτος ἐφεῦρε ἀνεμύγνυν ὕδωρ.*

στ. 3—5 *Νῦν δ' ἡ Κρήτη (ἡ γῆ αὕτη τοῦ Χάνδακος) κατὰ πρόνοιαν Φραγκίσκου Μαυροκήρου τοῦ Ἀνθυπάτου τὴν κρατερὰν αὐτὴν σταφυλὴν ἀναμύγνυει εἰς τὸ ὕδωρ ἀεναίου πηγῆς (ἦν οὗτος διωχέτευσεν εἰς τὸ Μεγ. Κάστρον).*

Τοιαύτη ἀναμφισβητήτως ἡ ἔννοια τῆς πτωχῆς ποιητικῆς ἐμπνεύσεως τοῦ βαρβαροελληνικοῦ καιμένου ἢ οὐχὶ ἄχρηστος εἰς τὴν τοπικὴν ἱστορίαν.

Ἐν Χανίοις 23 Μαρτίου 1913

ΣΤΕΦΑΝΟΣ Ν. ΔΡΑΓΟΥΜΗΣ

Εἰς σελ. 27 τοῦ αὐτοῦ βιβλίου (Πίναξ Δ. ἀριθ. 11) ἐν τῇ μικρᾷ ἐπιγραφῇ ἐκ τοῦ ναοῦ τοῦ Ἁγ. Ἰωάννου παρὰ τὰ Χανία, ἣτις εἶναι γεγραμμένη εἰς τὸ ἥμισυ βιβλίου ἀνεωγμένου μοι ὑπέδειξεν ἀπὸ τότε τὸ σχετικὸν χωρίον τοῦ Εὐαγγελίου ὃ κατόπιν προώρως ἐν νεαρωτάτῃ ἡλικίᾳ ἀποθανῶν συμπολίτης ὑφηγητῆς τοῦ Ἑθν. Πανεπιστημίου Εὐάγγελος Νικολαΐδης. Εἶναι δὲ τοῦτο τὸ χωρίον τοῦ Ἰωάννου σ'. 48—49 *Ἐγὼ εἰμι ὁ ἄριστος τῆς ζωῆς· οἱ πατέρες ὑμῶν ἐφαγον τὸ μάννα ἐν τῇ ἐρήμῳ καὶ ἀπέθανον, ὥστε κατὰ τοῦτο θέον νὰ συμπληρωθῇ ἡ μικρὰ ἐπιγραφή.*

Σ. Β.

